

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1078

12.11.2023 (134)

Michael Kühnen Lederskab mellem Folkefællesskab og elitisme

Del 1

I STEDET FOR ET FORORD: MIN TILSTAND

Ja - jeg elsker Adolf Hitler!

Han var en af min ungdoms helte, han var den ledende figur i mine rebelske dage, og han er stadig modellen for den bevidste nationalsocialistiske revolutionær, jeg er modnet til!

Adolf Hitler - LEDEREN! Ikke en leder, ikke bare en fascinerende historisk figur, men LEDEREN: Det var han for dem, der fik lov at opleve ham - og det er han stadig for dem, der tro mod hans politiske testamente kæmper for den nationalsocialistiske bevægelses strålende genfødsel!

Hver gang en nationalsocialist direkte eller indirekte gør krav på at være den nye leder af Tyskland eller endda af bevægelsen, vil han møde min modstand - hver gang en velmenende tysker vil kalde mig det, føler jeg det som en fysisk smerte og afviser det: Den, der gør krav på titlen Fører for sig selv efter 1945, er en arrogant slyngel og krænker nationalsocialismens ånd og mindet om Adolf Hitler!

Der er igen organisatoriske ledere, lederkammerater, embedsmænd og andre ledere i vores bevægelse - der skal og vil en dag igen være partiledere i NSDAP og nationalsocialistiske kanslere i et nyt rige, men der er kun én FØRER: Adolf HITLER! I Føreren fandt idé og parti deres perfekte udtryk, personlighed og sag

var identiske. Tyskland var legemliggjort i Føreren, den største mand og afslutter af tysk historie - der var ikke længere nogen forskelle mellem Føreren, partiet, nationalsocialismen og Tyskland. Det er derfor, folket fulgte ham til den sidste dag. Adolf Hitler var skæbnens mand:

I hedensk tid ville han være blevet tilbedt som en gud, i middelalderen som en sendt gud.

Selv vi unge mennesker, der ikke længere selv kunne opleve ham, har ikke brug for en ny leder: Vi har Adolf Hitler, hans ånd, hans arv, hans mission! Efter Adolf Hitler kan ingen sætte lighedstegn mellem hans person og idéen, partiet og Tyskland - kun sådan et enestående historisk geni, kun sådan en skæbnemand blev udvalgt af forsynet og bekræftet i det af sit folks grænseløse kærlighed og tilbedelse. Vi alle - de små arvinger - tjener ideen, er partiets redskaber. Ledere kan og vil dukke op fra vores rækker, men lederen - manden og hans titel - er noget helligt for os. Ve den, der forbryder sig mod det!

Kritik? Selvfølgelig er der kritik: Adolf Hitler var også et menneske, han begik også fejl. Det faktum, at lederen og partiet var identiske, betød, at der ikke var nogen modvægt i tilfælde af en forkert beslutning. Der vil være mange kritiske bemærkninger i den følgende tekst. Det er nødvendigt og rigtigt - ikke for at spille bedrevidende over for historien, ikke for at vanære Førerens minde, men for at kunne undgå at begå de samme fejl i fremtiden.

Gennem hele dette værk vil løbe den grundlæggende idé, at også lederne, også den kommende partileder, skal se sig selv som redskaber, som tjenere, som agenter for PARTIET: **Partiet har altid ret, i stedet for: Lederen har altid ret!**

Derfor konkluderer vi, at det i sidste ende var fatalt at sætte lighedstegn mellem partiets opgave og Førerens vilje, selv under det enestående menneske Adolf Hitlers regeringstid. Besudler vi Førerens minde med denne udtalelse? Nej, det gør vi ikke! For denne altopslugende, fascinerende og formende personlighed var nødt til at vokse ind i en sådan altdominerende position. Mod Adolf Hitlers vilje - mod dette viljens geni - var der ingen modvægt, intet korrektiv. Ikke fordi han ikke ville have tolereret det, men fordi det ikke kunne have fundet nogen indre berettigelse og ingen ydre godkendelse i hans skygge. Men vi må altid være opmærksomme på det unikke og exceptionelle i vores leders skikkelse. Hans position var ikke den normale, og som sådan er den ikke eksemplarisk for os, hans arvinger! I sit politiske testamente tog Adolf Hitler selv højde for dette og udnævnte en rigspræsident, en rigskansler og en partiminister, uden at gøre det klart, hvordan man skulle forestille sig deres arbejde og beføjelser i detaljer. Men det viser i det mindste anerkendelsen af det unikke ved FÜHRER's position, som ingen anden efter ham kan og må gøre krav på i denne form!

Lederskab i nationalsocialismen er derfor ikke en efterligning af Det Tredje Riges praksis, som koncentrerede sig om det exceptionelle menneske Adolf Hitler. Lederskab skal forstås på en ny måde, førerprincippet skal omdefinieres. Det vil være kernen i dette arbejde. Men vi vil også minde om store nationalsocialistiske lederskikkelser, der tjener som forbilleder for os, og i hvem det nationalsocialistiske lederskab er legemliggjort. Men vi vil begynde med tanker om FØREREN, for det var kun hans historiske titaniske skikkelse, der gjorde nationalsocialismen til den kraft, der satte sig for at skabe en ny verden og en ny æra!

Michae Kühnen

Butzbach-fængslet, 27.12. 1985/96 Førerenes år

LEDEREN

Som næppe noget andet folk genkender tyskerne sig selv i deres store mænd, i deres ledere, og de tilbeder dem med lidenskabelig kraft: Hvor andre folkeslag finder deres identitet i en stærk og naturlig nationalfølelse, i deres statssymboler, i deres ubrudte tradition, i en statslig eller religiøs etos, i et regerende dynasti eller endda i en forfatning, har tyskerne altid kun haft deres ledere, som legemliggør Tyskland og gør national selvtillid mulig på trods af alle tragiske brud, omvæltninger og splittelser, som dem, der er forårsaget af den uheldige midterposition i Europa og de deraf følgende overgreb og påvirkninger fra vores naboer.

Middelalderens store tyske kejsere - Otto den Store og de to Staufer-kejsere Frederik 1. Barbarossa og hans barnebarn Frederik II, "verdens forbløffelse", i hvem det første kejserrige fandt sit klimaks -, Luther, befrieren af den tyske ånd og skaberen af det tyske standardsprog, Frederik den Store, Bismarck, grundlæggeren og jernkansleren af det andet kejserrige, de var alle ledende figurer, de er alle også blevet mytiske figurer, hvis fantasi, veneration og kærlighed til tyskerne griber fat, og i hvem tyskerne anerkender sig selv som tyskere, og Tyskland finder sig selv hinsides alle kløfter og splittelser!

Adolf Hitler, skaberen af Det Tredje Rige, er FØREREN: I ham fuldendes den tyske historie, som samtidig er den tyske førermytes historie - under ham opnåede Tyskland sin største magt, ingen anden har nogensinde været så æret og elsket af sit folk! Hverken i den magtposition, som den tyske nation engang opnåede, eller i folkets veneration, vil Føreren Adolf Hitler blive overgået i fremtiden. Det er derfor, vi i ham ser fuldbyrderen af tysk historie:

Vi - arvingerne - har intet andet valg end at tage hans arbejde op, forme det og

give det varighed. Førerens arv er opbygningen af det tusindårige rige, en ny orden formet af den nationalsocialistiske idé og i overensstemmelse med naturen, en ny højkultur.

Dette vil hele sårene, bruddene, splittelserne og revnerne i det tyske nationale fællesskab, gøre det muligt for vores folk at udvikle sig naturligt og uhindret: I det nye rige og i den nationalsocialistiske idé vil Tyskland finde sig selv; den nye orden vil også have brug for og producere sine ledere. Men føreren og en førermyte, som den tyske nation altid har måttet søge tilflugt i for at overleve som sådan, for at bevare sin selvtillid og sin vilje til at hævde sig selv, vil ikke længere være nødvendig. Det skylder vi Adolf Hitler og hans historiske og ideologiske arv, som han efterlod os til at fuldføre! Hvem og hvad er denne Adolf Hitler for os, der bærer hans arv ind i fremtiden?

Statsmanden Adolf Hitler blev født i de smertefulde dage efter Tysklands nederlag i Første Verdenskrig, i de mørke og vanærende dage efter novemberoprøret i 1918, hvor Det Andet Rige faldt uden ære. Han beskriver det selv i et afsnit af sin bekendelsesbog, Mein Kampf, som slutter med de berømte ord: **"Men jeg besluttede at blive politiker!"**

Hvad var denne politiker Adolf Hitlers mål? I spidsen for alle politiske bestræbelser stod udryddelsen af skammen over den forræderiske novemberrevolte, som beseglede Tysklands nederlag og gjorde det endeligt: **"Der må aldrig mere være en november 1918 i tysk historie!"**

Efter at de sejrende magter i Versailles, i strid med deres løfter, ikke besluttede sig for en fred med forsoning og retfærdighed, men for et diktat om tysk ydmygelse og underkastelse, blev Hitlers mål udvidet til at omfatte kampen mod Versailles og skabelsen af et frit og stolt Tyskland, der ville omfatte alle tyskere. For at dette kunne ske, måtte det tyske folk omdannes til et forenet og ubrydeligt viljesfællesskab, et ægte Volksgemeinschaft, hvor alle klasser og grupper ville anerkende deres fædreland, som de ville være parate til at leve, arbejde og om nødvendigt dø for. Dette var kun muligt, hvis nationen ikke kun var hjemsted for de aristokratiske og borgerlige lag, som altid havde følt sig som "nationalister", men hvis nationen også blev hjemsted for den brede masse af folket og frem for alt for arbejderne: At vinde arbejderne for den tyske nation - det blev det afgørende indenrigspolitiske mål for det **nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti**, som politikerne Adolf Hitler opbyggede i løbet af kampens år.

Men da det tyske folks viljesfællesskab på grundlag af den tyske socialisme, som vandt arbejderne for nationen, var blevet til virkelighed, da Versailles-diktatet var blevet overvundet, og alle tyskere havde fundet deres hjem i ET imperium, da måtte dette imperium endelig bryde ud af den tragiske mellemposition, som altid

havde gjort det til offer for sine naboer, og som havde forhindret en naturlig udvikling. Derfor måtte dette imperium forme Europa fra midten og vinde nok livsrum til, at det tyske folk kunne brødføde sig selv, forsvare sin uafhængighed og sikre sin udvikling, uangribelig og fri!

Det var politikeren Adolf Hitlers mål. For at nå dem opbyggede han NSDAP. Den 30. januar 1933 tog han magten. Nu skulle han bevise sit værd som statsmand!

Nu var det ikke længere et spørgsmål om at formulere mål, men om at realisere dem konkret - med andre ord at skabe et ægte nationalt fællesskab indadtil ved at overvinde klassebarrierer som en forudsætning for at genvinde national frihed og uafhængighed udadtil, overvinde Versailles-diktatet, forene alle tyskere og få tilstrækkeligt livsrum. Til dette formål havde statsmanden Adolf Hitler udarbejdet et klart og plausibelt koncept: Internt skulle klasser og lag integreres i det tyske folks viljefællesskab gennem en forsoning af det gamle og det nye Tyskland.

Symbolet på denne forsoning var "Potsdamdagen", hvor de kræfter fra den gamle æra inden for administration, økonomi og Reichswehr, som blev anset for at være nationale "i bund og grund", blev anerkendt og stillet i den nye stats tjeneste uden at røre ved deres magtpositioner; samtidig blev arbejderne vundet over af et socialt opbygningsprojekt. Udadtil skulle kejserrigets afgørende fejltagelse undgås og enhver tofrontssituation forhindres; dette skulle opnås ved at give afkald på kolonier og den aggressive verdenshandelspolitik, hvormed en alliance med England skulle forhandles; desuden skulle Italien vindes som alliancepartner, Frankrig skulle isoleres gennem begge alliancer, og en march mod øst skulle muliggøres, som samtidig skulle ødelægge bolsjevismen og vinde livsrum i Rusland, som skulle blive "Tysklands Indien". Denne opfattelse var sammenhængende, logisk og svarede til tyske interesser såvel som målet om en retfærdig orden i Europa - ingen undtagen det bolsjevikiske Rusland havde noget at miste i processen.

En statsmands præstation skal ikke bedømmes ud fra, om alt gik, som han oprindeligt havde planlagt, men heller ikke ud fra, hvad han egentlig ønskede. Der er kun én målestok: succes!

Indtil 1938/39 taler denne succes sit tydelige sprog for statsmanden Adolf Hitler! Hvis han var død ved årsskiftet 1938/39 eller endda var blevet offer for et attentat, ville ingen have tvivlet på, at han var den største statsmand i tysk historie: Omkring 90% af det tyske folk stod samlet bag ham, arbejderklassen var blevet den mest loyale del af det tyske nationale fællesskab, Versailles-diktatet var blevet revet i stykker, tyskerne i Østrig og Sudeterlandet var fredeligt vendt hjem til Riget, og det tyske overherredømme i Centraleuropa var blevet etableret!

Men seks år senere måtte det nye rige underskrive en betingelsesløs kapitulation, og Tyskland mistede al frihed, sin enhed og uafhængighed. I sidste ende fejlede statsmanden Adolf Hitler altså. Det må vi ikke undertrykke. Adolf Hitler var også et menneske, han begik også fejl. Nationalsocialistisk politik i dag må derfor ikke udtømme sig selv i at kopiere alt, hvad Føreren gjorde eller ønskede som statsmand. For den endelige fiasko i 1945 var ikke en uundgåelig skæbne, men en klar konsekvens af de fejl, der blev begået:

Indenrigspolitisk viste forsøget på forsoning med de i bund og grund reaktionære kræfter, med den gamle magtelite i administrationen, økonomien og værnemagten, samt elimineringen af de revolutionære nationalsocialister, især i SA den 30. juni 1934, sig at være dybt katastrofal: Det var netop disse reaktionære kræfter, der derefter saboterede den tyske krigsførelse under Anden Verdenskrig gennem konstant forræderi og landsforræderi, og i sidste ende havde en afgørende andel i ansvaret for nederlaget!

Udenrigspolitisk kunne allianceplanerne dog ikke realiseres: Storbritannien, under zionistisk såvel som amerikansk indflydelse, var konsekvent på vej mod en ny verdenskrig for at ødelægge Tyskland som den stærkeste europæiske magt, i overensstemmelse med sin gamle, om end forældede, "magtbalance"-politik.

Det var ikke Adolf Hitler, det var andre nationalsocialistiske politikere, hvis begreber viste sig at være korrekte set i bakspejlet:

Ernst Röhm og Georg Strasser, de to mest prominente ofre for det reaktionære mordkomplot den 30. juni 1934! De havde krævet en konsekvent socialistisk revolution for at eliminere reaktionen og dermed opbygningen af en national socialistisk administration og national økonomi, såvel som en national socialistisk revolutionær hær - de ønskede den kontinentaleuropæiske politik med en forening med Frankrig og Sovjetunionen, en alliance med de vågnende folk i den tredje verden og en frontposition mod det britiske imperium, fra hvis ruiner livsrummet for Tyskland kunne have været vundet. Denne revolutionære nationalisme er vores traditionslinje i dag: en front mod det kapitalistiske Vesten, en balance med Sovjetunionen, alliancer med de vågnende nationer over hele verden og, indeni, etableringen af et ægte nationalt fællesskab gennem en dybtgående, socialistisk revolution!

I sin sidste detaljerede politiske analyse, de såkaldte "Bormann-diktater" i foråret 1945, viser Adolf Hitler sig endnu en gang som en genial statsmand, gør status over en fejlslagen politik og opfordrer til en tilbagevenden til de revolutionære udgangspunkter for den nationalsocialistiske idé i kampen mod reaktionen. Således ærer vi statsmandens livsværk, beundrer hans succeser, analyserer hans fejltagelser for at undgå dem i fremtiden, anerkender hans sidste indsigter, men i

vores politiske handlinger kopierer vi ikke fortiden, men former vores egen fremtid.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

September 1973 24. April 1947 (2.000)

Der Kampf geht weiter !

Seitdem ich nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die antisemitische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Migration von Holocaust, Vertreibung, Verfolgung und Ermordung haben nicht unterbrochen, das Kampf der gesamten Welt gegen die jüdische Weltanschauung ist unerbittlich.

Alle Nationalsozialisten sind weniger antisemitisch. Völkern und Rassenbewusstsein ist ein Schlüssel zu Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist einer anderen geworden, aber die Größe des bekämpften "Völkern" ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der neue weltweite Gegenstand ist nicht mehr die "Völkern" - gegen alle weißen Völkern (?) - in England, Italien Mittel und Osteuropa, Frankreich und Lateinamerika.

Ich "jagte" oder "jagte", ich in "Walden" oder in "Steinweg", ich ein Propagandamittel benutzt oder auf einem Schiffsfeld andere Art. Jede Nationalsozialisten ist ein Pflichter!

Hilf Hitler!
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotogalleriet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden her (www.mourningtheincent.com/truth.html). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the **NEW ORDER**

Number 179 (1973) Founded 1973 April 26, 2019 (120)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folks.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folks. His weapons are non-White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO er verdens største
Nationalsocialistisk propagandaleverandør!**

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!

